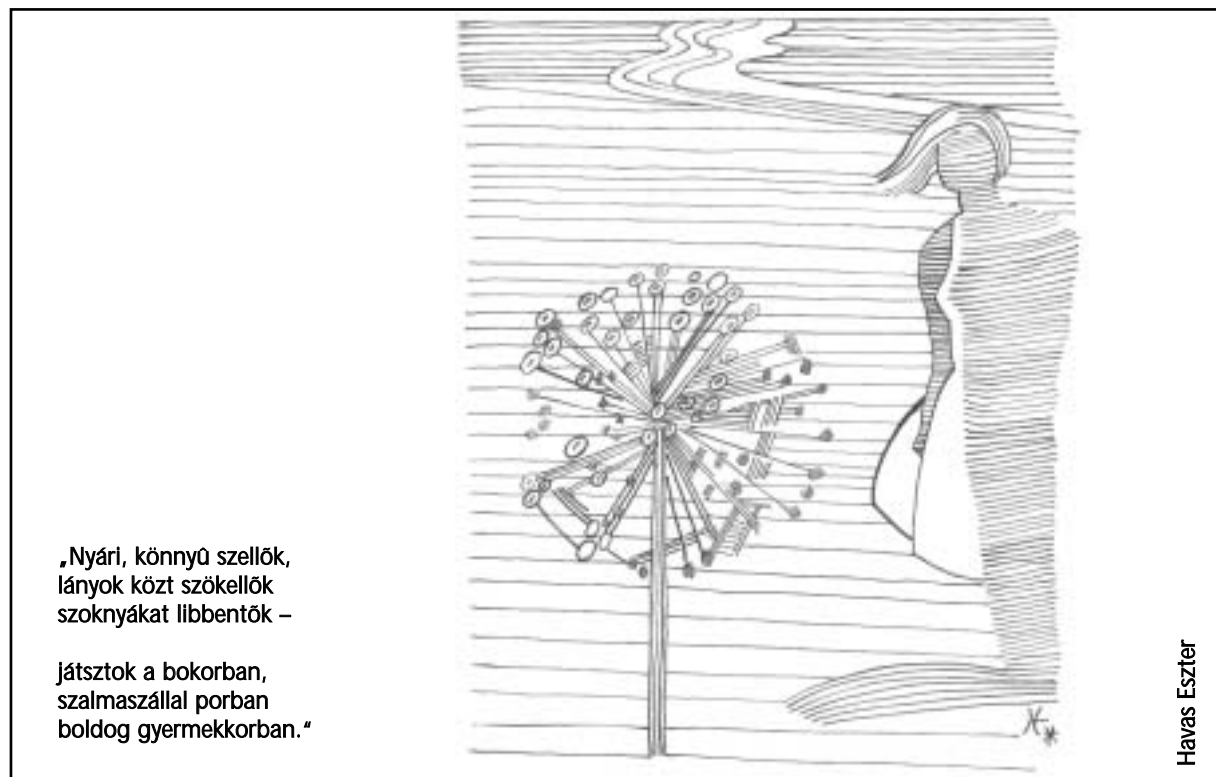

Selmeci György

A 2005-ös úszószezon

A medence feletti égben
 Madarak építette múmia,
 Sötét gyolcsok a felhők és iszonyú a vörös arc,
 Melyet egy tolató vonat készített,
 (A levágott ujjakról már nem beszélek),
 Úszom a szürke esőben,
 Mint egy lény, ki megvárakoztatja a megváltókat,
 De itt nem keresztelnek és nincs hit,
 Töredék lelkeket álmodunk és félünk
 Attila,
 Te száz éves ember, hogy mi lesz velünk...
 Gigantikus táblák összeternelnek minket,
 Megkezdődik a vonulás az alkonyatban,
 Aztán a Tér értelmetlenné válik,
 Esőkbe olvadunk
 És valami elképzelhetetlen tenger uszadékai leszünk...
 Bennem imádkozol halott, bennem imádkozol József Attila!

Marin-Epagnier, 2005. szeptember 10.

„Nyári, könnyű szellők,
 lányok közt szökellők
 szoknyákat libbentők –

játszok a bokorban,
 szalmaszállal porban
 boldog gyermekkorban.”

Havas Eszter